

[Ingerlise Koefoed]

livet for børn og voksne i kommunerne, hvis regering vifter med økonomiske besparelser i kommunerne fulgt op af en eller anden form for indflydelse på nogle andre beslutninger.

Endelig er vi meget interesserede i at få at vide, hvornår Socialdemokratiet igen vil optage det forslag, som blev taget ud af finanslovsforslaget i går, om uddannelser til de langtidsledige – det forslag, der især kunne have skaffet mange langtidsledige kvinder arbejde.

SF gik til valg på en arbejderflertalsparole, på en holdning og på en overbevisning, som vi har arbejdet os frem til gennem mange debatter og samtaler i vores parti.

Arbejderflertallet er for os andet og mere end nogle ord, som vi tager frem til valget for at få støtte fra bestemte dele af vælgerne. Vi er overbeviste om, at samarbejde mellem arbejderpartierne og ikke mindst mellem Socialdemokratiet og SF er den eneste mulighed for at sikre en stabil udvikling til gavn for de mange.

Vi er overbeviste om, at kun arbejderflertallet vil kunne være grundlag for en politik, der giver samfundet de rigtige udviklingsmuligheder, en politik, der udbygger demokratiet og de demokratiske frihedsrettigheder og bl.a. gennem uddannelsespolitik og kulturpolitik giver mennesker den indsigt, den viden og den selvtilid, som er nødvendig for dem, der skal kunne overtage ansvaret for ledelsen og fordelingen af arbejdet og for en politik, der stiller mennesker lige og giver de dårligst stillede den positive særbehandling, som deres særpræg måtte lægge op til.

Vi er ikke romantikere. Vi tror ikke på undere, men vi tror på det lange, seje politiske arbejde for at ændre tingene. Det seje arbejde sammen med fredsbevægelserne og miljøbevægelserne og i mange andre folkelige sammenhænge har lært os, at tingene ikke sker fra dag til dag eller alene på grund af flotte og uigenemtænkte slagord. Men det har også lært os, at det betaler sig at blive ved. Den stadig stærkere miljøbevidsthed, den voksende afstandtagen fra blind vækst, protesten mod pamperiet og ikke mindst den lykkelige aftale mellem Gorbatsjov og Reagan har befæstet vores overbevisning om, at det nytter at blive ved og blive ved.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi står lidt uforstående over for nogle af de skridt, som Socialdemokratiet har følt sig tvunget til eller har

ønsket at tage i den sidste tid. Vi ønsker meget at fortsætte det gode samarbejde, som vi har haft med Socialdemokratiet. Vi ønsker at fortsætte vores fælles kamp for det arbejderflertal, som er helt nødvendigt for, at dette land skal kunne komme helskindet over kriserne.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Jeg har forstået på SF's ordfører, at SF både er gået til valg på en parole om arbejderflertal, holder studiekreds med Socialdemokratiet om et arbejderflertal og vil fortsætte i studiekredsen. Hvad der så kommer ud af det, må fremtiden vise.

Jeg vil godt helt konkret spørge SF: Tror man på, at der kan laves en fornuftig arbejderpolitik på basis af tilslutning til fællesmarkedet og til NATO? Er det SF's opfattelse, at der kan bygges noget levedygtigt sammen med et parti, som i den grad har underkastet sig oprustningspolitikken i Europa, og som har underkastet sig monopolernes sammenrotning? Kan der laves arbejderpolitik på det grundlag?

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Om det var generalprøven på talen i går, vi fik at høre, eller det var den oprindelige tale, vi fik nu, ved jeg ikke. I hvert fald var der en gang i fru Ingerlise Koefoeds tale vedrørende Fælles Kurs, nemlig at vi i Fælles Kurs skulle være demagogiske.

Jeg forstår godt, at SF er blevet kry, men jeg forstår også, at de har problemer, for Fælles Kurs er vel nok dem, som herinde i Folketinget har benyttet lejligheden til at oplyse befolkningen og især folk, der stemmer på venstrefløjnen, om, at SF er ude på en glidebane, hvor de er ved at glide over i armene på Socialdemokratiet – ja, man kan nærmest snakke om et lille Socialdemokrati og et stort Socialdemokrati efterhånden. For hvad var det, vi så herinde i går? Da der blev behandlet ændringsforslag til finansloven om afskaffelse af Arbejdsretten, sagde SF: Nej, det vil vi ikke være med til.

Alle ved, at i Arbejdsretten bliver folk fra SF's egen medlemsskare tæsket igennem hvert eneste år, hver gang arbejderne protesterer imod uretfærdighed.